

1907-12-16

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Generel kommentar:
Afventer transskription.

Afsendersted:
S. S. Grotius

Arkivplacering:
Mappe 58 nr. 13

DOKUMENTINDHOLD

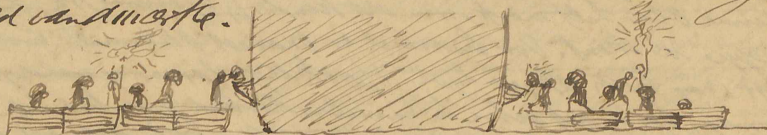
Skrevet ombord på slovet S. S. Grotius. Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

N. Groth's "Mandag 16-12-07" SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 38 Nr. 3
Bliver skønnere og skønnere, vinden svæver, horisonten
særen som !!! Med dag får vi næsten ikke andet end skud
at se. I går så vi foruden fregaterne 2 dampere i det fjerne. Det er
slet ikke vant at se så højt herude i dag, i går søndag var det ret
galt, (regnskud) og så endte vi med (Lige) lysene. Men i går bød det kom
det bedste. I tænkte sig skulde været tidligt til fro, men nej, jeg sad og
læste Frøding i en bog af Skovgaardens, ved klaveret. Så en gang kom
de alle ind for at synge, tog plads rundt omkring og sang de der Læder
de tro. Enstemmigt, men alle umulige sange, først mistede de sangen, så sang
reng sange, men også og vi bærer sig en fornuftig af sang og her volder
og fæmcola - St. Louis, an Marsellbærren - og af fæmcola sange, og
jeg loge ind at tro, en salme eller hvad det kan have været. Og det
tro de var med. Administratoren sad ud vidt af mig og dog til tiden
tamburinen på sin store kasket, kapte sig som kom til, slog ud med
armene i tak. Begyndte klaveret spillede så en yngre dame, jeg
har mest lyst til at kalde hende flamlænderske, efter alle den Re-
baste flom blev begyndt af sang, så dag var således ødt ud, og sang
og lo, men det gjorde de fortæller alle, og jeg kunde ikke være mig selv.
Enkelte melodier kendte jeg, og de sang så smukt. Kl. 2,30
Her hvor vi var det dag deligt. Gudens protest var jeg ned at
lindre noget, da jeg så tilfældet ud gennem ruden for at ville se
jag) var blevet øjeblik blændet, blev gik det med store dæm-
per. En enkelt brude kunde knude øjeblik lidt af her, men
jyske og flom tiden og måtte stå ud mig til bords. Da jeg
havde øjet var blevet smækket over det hele, jeg kom i
kontakt med en høj mand der lyner færdig som ung, han er
vestmarskofficer. Han fortæller at jamaica var ingen
flom med at rejse i, nej jern-juli-ang. Det var de dærligste
mændene, worden for hunden, så når jeg rejser hjem i maj, kan
jeg vente godt vejr. Og ang. Tyfonen, så kom de meget af de
dant på denne rute. Så hider hvor de kan vente, der
vejrret var dærligere, gik St. Louis sydløse, den mod Afrika
og bager så mod nord og mod det røde hav, altid for
hjemme. Desværre blev vi ved at drøtte i med øjeblik
skint kan kunde lige så godt dænk som i hollandsk.
Aller først skal du se i det bode og fæst i at kaptajn
sagde vi lagde til ved Colombo, at han kunne kan bode
mer sy om. I det hele Maad uanset blive i et beroligt og
jyske alt der så tilfreds ud. Kl. 1 1/2 om. Hvert øjeblik
har jeg været ind at lide ind at skrive at nu var blevet alle sig

for her kan det gøres uden tæh, for først tager man ved
handelen. Det ligger vist i, at her jo stedet er hollandske
sæddler, høies hørd, så man heller vil have dem end de
franske. Er de blot dygt, så er det meget godt, men jo
gjør det for Administrators ejne og for hans råd,
og sæddlerne ser dygt nok ud, ombyggelse i udseende af
hans sandhed.

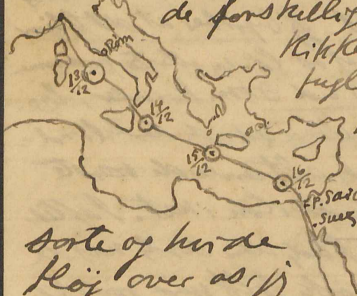

Når de så har smidt kulvene ned, sætter de ned kurvene,
så støvet flyver, deraf det frugtbare søer.

Temperaturen lidt for provet højet, kan
være tabe meget af kullene. Nu gløder
i gemmen kanaler. Jeg sad lidt hvor
ledes det går brønnen, og senere i løbet
af dyt i kort til højet i kort til de højet,
Administrator sætter hollandske
mærker på, og så sig an af passagerne.

(Gendør) at de skal omkrige af Holland, i stedet de kan
gaa til Danmark, men Administrator siger, at de går
direkte forbi de hollandske postkontor. Jo David, om
forstod det. I så fald må de vist næsten til Juleaften. Men
begynder at møde i lette drægte, i har taget den hvide kasket
på. Dronne er den ikke helt som ved venter, men det kan den
måske slet ikke blive. Her på kortet ser du afent hvor vi har været
de forskellige uddage. Jeg er glad i f. h. min

sorte og her de
fløj over os, i

Relikvar eller i bis. Færven var som hvid, men de så
da tænge ud. Det var vist dog i bis. Så er der luft over lufte,
men ikke af den længstrakte, nu må jeg ud igen at kiffe.

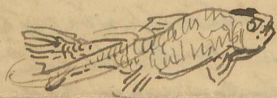
Rikke tænde, for vi står nu af kiffen i f. h.
fugle, 2 örne lige i de på bredden, i det
Hjerne flokke på tusinder af lysende
fugle der voder eller flyver, men
siger det i peb. kaner, men næner
af så flammegør. 3 store fugle
kom for sent til at se om det var

Kanalen har ikke ørken til begge sider, mod vester det
kun en vold som adspiller os fra en flad sø, hvor
fiskerne i det fjerne går og slår i vandet, for at
drøve fiskene ud i nettet, som senere trækkes op i
båden som lig og venter. Således er det da ud.

Der flyder ogsaa store
flokke af måger, mellem
hvilke jeg nu mener at
have set pelikaner. Alligevel ser Overblankt her er
morsomt. Ved volden langs vor vesteride går der
skinner, vi har mødt to tog og et har indhentet os,
nu er søen ophørt, så vi har Land til begge sider.

Foruden arabere eller tyrkere ser vi gedder, høer får osv.
og kameler, der er dygtige men ser små ud på den
store flade. Der er i vandet en stor fisk med
hvidt kød ovenfor, men den ser levende nok ud.
Da den første kamel var i sygt,
var der stor kalden af råber.

Vi har set mange kameler, vi
ligger og venter på at nogle dampet

fra syd skal passere. Ved hjælp af tove for og efter, som folk
fra en båd (tyrker) har gjort fast på blottet forøjningspæl
i Land, er vi trukket til den ene side.

Ørkenen minder næsten mest
om Nidris klitbølleder, dog
er der så overvejende sand
og få planter, og sandet er
ikke så hvidt, som vores
bakkeland omkr.

Og kamelerne
er dygtige. Tonerne her er så henrivende lige bløde
varme. Der er vel min egen kyrest, igen glædelig jaf.
Der var vel først brev fra Genova, fra P. Said? med det
afgør og så Breve til S. og - Augusta Moder - Johanne Sings - Zenther -
fra Bendix og måske også for andet til B.M.L. - Til Moder har jeg
skrevet, kan blot ikke huske hvorfor. Nu så hun ventte til
Elenor, men det bliver nok og bedre end en mæske. Indtil da,
særlig hende og de to mødre så ublygsomt. Jeg glæder mig
til Solmadsdag om over ørkenen. Mange, mange kys til Eders
Alte. Der forfløjne Manden. Nu ligger de i Land og råber for
at få os til at kaste noget til dem, men det vil langt. Gud. vel de og
vi alle.